

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Στην «Ισχυρή Ελλάδα» των ολυμπιακών αγώνων... του πολιτισμού... του ήθους... του πνεύματος... των αξιών... της φιλοξενίας... της δημοκρατίας... και άλλων πολλών τέτοιων, τα ρατσιστικά πογκρόμ εναντίων μεταναστών συνεχίζονται. Ένας Αλβανός μετανάστης νεκρός και εκατοντάδες τραυματίες είναι ο τραγικός απολογισμός της ρατσιστικής βίας και αγριότητας που εξαπέλυσαν μπάτσοι, φασιστοειδή, «αγανακτισμένοι» οπαδοί και πατριώτες εναντίων Αλβανών μεταναστών που...έκαναν το λάθος να πανηγυρίσουν τη νίκη της χώρας τους απέναντι στην Ελλάδα.

Ζούμε σε μια περίοδο όπου η εθνική συνείδηση έχει αναπτυχθεί σε μεγάλο βαθμό μέσα στην κοινωνία, και με αφορμή «μεγάλες γιορτές», όπως ήταν η Eurovision, το Euro και η Ολυμπιάδα, η «ελλαδόρα» έχει γίνει της μόδας μέσα από τα εθνικά σύμβολα που βρίσκονται παντού. Μικροί και μεγάλοι νιώθουν υπερήφανοι φορώντας την ελληνική σημαία σε ένα μπλουζάκι, βάζοντάς τη στο αυτοκίνητό τους, κρεμώντας τη στο μπαλκόνι τους ή οπουδήποτε αλλού. Τα ΜΜΕ, αναλαμβάνοντας το ρόλο του διαμεσολαβητή της άρχουσας τάξης προς την κοινωνία, εδώ και καιρό φροντίζουν να δηλητηριάσουν με την εμετική τους προπαγάνδα τον κόσμο. Όλα αυτά έχουν οδηγήσει στην έξαρση εθνικιστικών απόψεων και ρατσιστικών επιθέσεων όχι μόνο από κομμάτια της ακροδεξιάς αλλά και από ένα μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας.

Η ελληνική κυριαρχία και τα ντόπια αφεντικά, αφού εκμεταλλεύτηκαν στο έπακρο τα εργατικά χέρια χιλιάδων οικονομικών μεταναστών, οι οποίοι αναζήτησαν ένα καλύτερο αύριο στη χώρα μας, αποφάσισαν ότι οι ίδιοι άνθρωποι αποτελούν απειλή για την Ελλάδα και για τους ίδιους. Μετανάστες, οι οποίοι βολεύει τους ισχυρούς, να είναι εξαθλιωμένοι, χιλιοταλαιπωρημένοι και να ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες(προβληματική στέγαση και σίτιση, δυσκολία στην εξασφάλιση ή ανανέωση της άδειας παραμονής, χαμηλά αμειβόμενη απασχόληση

χωρίς ένσημα, απλήρωτες υπερωρίες, ανύπαρκτα μέτρα ασφάλειας στα εργοτάξια) γιατί έτσι τους χρησιμοποιούν ως σκλάβους κάτω από ένα καθεστώς ομηρίας και τρομοκρατίας. Πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η χρησιμοποίηση των αλλοδαπών εργατών στα κάτεργα των ολυμπιακών έργων, κάτω από άθλιες συνθήκες και χωρίς τους στοιχειώδεις κανόνες ασφαλείας, που είχαν ως αποτέλεσμα και το θάνατο πολλών εξ αυτών. Με την ολοκλήρωσή τους, οι εξουσιαστές, εκμεταλλευόμενοι την έξαρση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας στην ελληνική κοινωνία ετοιμάζουν μαζικές απελάσεις μεταναστών που δούλευαν στα έργα αυτά και που τώρα το κεφάλαιο δε τους χρειάζεται πια.

Είναι αυτοί που εδώ και μερικά χρόνια προωθούν τον εθνικισμό και τον ρατσισμό για να εξασφαλίσουν τα συμφέροντά τους και να αποκρύψουν το δικό τους μερίδιο ευθύνης, που είναι και το μεγαλύτερο, για την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα μας. Τα αφεντικά επιδιώκουν με όλα τα μέσα να παρουσιάσουν τους μετανάστες σαν τους αποκλειστικούς υπεύθυνους σοβαρών προβλημάτων της κοινωνίας(ανεργία, εγκληματικότητα, ναρκωτικά)και έτσι οι Έλληνες εργαζόμενοι αντιμετωπίζουν τους μετανάστες ανταγωνιστικά ή εχθρικά.

Ας ενωθούμε όλοι μαζί, Έλληνες και ξένοι, ενάντια σε κράτος και αφεντικά που σκορπάνε τη δυστυχία και την εξαθλίωση. Ενάντια σε όλους τους εχθρούς της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Στον κόσμο των αφεντικών είμαστε όλοι ξένοι!

ΤΙ ΜΑΣ ΜΕΝΕΙ;

Πλέον το μεγάλο πανηγύρι έχει τελειώσει. Χωρίς να έχουμε μάθει τον τελικό λογαριασμό (το πιο πιθανό να μην τον μάθουμε ποτέ) που θα πληρώσουμε εμείς και οι επόμενες γενιές. Θα επιχειρήσουμε να θυμηθούμε το τι μας μένει απ' τους ολυμπιακούς αγώνες της Αθήνας αλλά και αυτών των προηγούμενων ετών.

Δεν ξεχνάμε τις δολοφονίες των 20 εργατών στα ολυμπιακά κάτεργα που δούλευαν χωρίς τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας και δίχως τις νόμιμες αποδοχές, ως επί τω πλείστον.

Δεν ξεχνάμε την καταστολή και την τρομοκρατία που ασκήθηκε από το κράτος και τα αφεντικά αφού τους δόθηκε η κατάλληλη αφορμή με την τέλεση των ολυμπιακών αγώνων στην Αθήνα.

Δεν ξεχνάμε το κύμα του εθνικισμού που συνεχίστηκε από την κατάκτηση του ευρωπαϊκού πρωταθλήματος. Προσπαθούμε να μην ξεχάσουμε το όποιο αντιολυμπιακό κίνημα αναπτύχθηκε.

Όσα παγκόσμια ρεκόρ και να καταρρίφθηκαν καμία αθλητική επίδοση δεν έχει την αξία της πράξης των Αμερικανών αθλητών Τόμι Σμίθ (χρυσό μετάλλιο) και Τζόν Κάρλος (χάλκινο) όπου στην απονομή των 200μ. της Ολυμπιάδας του Μεξικού το 1968, ύψωσαν τις γαντοφορεμένες γροθιές τους, σύμβολο του ριζοσπαστικού κινήματος της «Μαύρης Δύναμης», και έσκυψαν ώστε να μην κοιτάνε την αστερίζουσα σημαία

των ΗΠΑ, καθώς υψωνόταν.

Δεν μας μένει «χαραγμένος» στη μνήμη κανένας «λαϊκός ήρωας» (όπως συνηθίζονται να μετατρέπονται οι ολυμπιονίκες) αφού και αυτός σε κάνα δυο χρόνια μπορεί και να σκηνοθετεί ατυχήματα σε περίπτωση που πρέπει να περάσει από έλεγχο ντόπινγκ.

Στη μνήμη μας θα μείνουν όλα αυτά που, ως συνήθως, για τον περισσότερο κόσμο περνούν απαρατήρητα. Όλα αυτά που πρέπει κάποιος να ψάξει πολύ στην ιστορία των ολυμπιακών αγώνων (και όχι μόνο των σύγχρονων) για να μάθει.

Προσκλήσεις χωρών που αποδέχονταν ρατσιστικά καθεστώτα, «ανθρωπολογικές εκθέσεις», προπαγάνδα ναζιστικών καθεστώτων, αύξηση των προϋπολογισμών, αφαίρεση μεταλλίων και αποκλεισμός αθλητών από τους αγώνες λόγω της καταγωγής τους, δολοφονίες ανθρώπων που αντιτίθονταν στους αγώνες, καλλωπισμός δικτατορικών καθεστώτων μέσα απ' τους αγώνες κλπ.

Η μνήμη μας έχει χώρο και για πολλά ακόμα, και θα τα θυμίζουμε όποτε κι αν χρειαστεί...

ΠΟΙΟΙ ΑΛΛΟΙ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ;

Στους ολυμπιακούς αγώνες που πέρασαν, πέρα απ' τη συμμετοχή των πολυεθνικών, των αφεντικών και της κρατικής καταστολής υπήρχε και η συμμετοχή των ολυμπιακών καλλιτεχνάδων. Στο συγκεκριμένο αγώνισμα διακρίθηκαν εκτός απ' τους γνωστούς «σκύλους» και πολλοί άλλοι καλλιτέχνες οι οποίοι με την «ιστορία» τους δεν είχαν συνηθίσει τον πολύ κόσμο με την συμμετοχή τους σε τέτοιου είδους πανηγύρια.

Αλλά, ποιοι είναι όλοι αυτοί και γιατί να μας εκπλήσσει η παρουσία τους; Φυσικά για τα ρομποτάκια των πολυεθνικών δισκογραφικών (σκύλων) ουδείς λόγος συζήτησης και αναφοράς. Η συμμετοχή του Σαββόπουλου στην τελετή έναρξης ήταν μόνο η λογική συνέχεια όλων των χρόνων που ακολουθεί και γλύφει την εξουσία και των δηλώσεων του για το «αθάνατο ελληνικό πνεύμα που ταυτίζεται μ' εκείνο των ολυμπιακών αγώνων». Η μόνη διαφορά ήταν ότι η Καλομοίρα του Fame Story αντικαταστάθηκε από την Βίση... «ναι ρε τα είδα όλα πασόκους φασίστες σκυμμένους αρτίστες»...

Οι αντιπρόσωποι του ελληνικού ροκ, Παπακωνσταντίνου, Τσακνής, Μαχαιρίτσας, Πυξ Λαξ, μπορεί να μην βρήκαν θέση στην τελετή έναρξης αλλά

αυτό δεν τους εμπόδισε ν' ακολουθήσουν τη φλόγα ώστε «να κυριεύσουν πόλεις και χωριά για να μαζέψουν πολλά φλουριά». Βέβαια ορισμένοι απ' αυτούς ίσως το έκαναν για να δώσουν τα «χαιρετίσματά τους στην εξουσία από κοντά». Για τον ίδιο λόγο ίσως να έδωσαν συναυλίες και στον εκθεσιακό χώρο της coca cola και να συμμετείχαν πριν λίγο καιρό στο φεστιβάλ της KNE.

Οι Going Through και τα Ημισκούμπρια έχουν πετύχει πλέον τον στόχο τους και να ταυτιστούν με τους σκύλους αφού κατάφεραν «να χώσουν το hip hop στα σκυλάδικα», επομένως ούτε αυτές οι παρουσίες αποτελούν έκπληξη.

Από όλο αυτό το πανηγύρι δεν θα μπορούσε να λείπει και το μουσικό κανάλι προώθησης πολυεθνικών δισκογραφικών εταιριών MAD, όπου κατά την διάρκεια των αγώνων είχε μεταφέρει τις εκπομπές του στον εκθεσιακό χώρο της coca cola. Όσοι άλλοι «καλλιτέχνες» που ήθελαν να συμμετάσχουν και δεν μπόρεσαν μπορεί σε κάποιο απ' τα επόμενα πανηγύρια να έχουν καλύτερη τύχη ενώ «όποιο μαύρο πρόβατο στην καλλιτεχνική φυλή τους, παραφωνία στη μεγάλη σύνθεσή τους» απείχε, καλό κουράγιο να έχει...

Μερικά στοιχεία για την Αμερική σήμερα

Παρά την «κατάργηση» των φυλετικών διακρίσεων σε θεσμικό επίπεδο, ο μαύρος πληθυσμός των ΗΠΑ, σήμερα, βρίσκεται σε χειρότερη θέση από αυτή που βρίσκονταν πριν 30 χρόνια. Τις τελευταίες δεκαετίες οι κατακτήσεις των μαύρων σε κοινωνικό επίπεδο ελαχιστοποιήθηκαν εξαιτίας των συνεπειών της φιλελεύθερης πολιτικής σε βάρος των κατώτερων στρωμάτων γενικά και των έγχρωμων ειδικότερα.

Οι μαύροι στην πλειοψηφία τους είναι φτωχοί εργαζόμενοι και έχουν ένα ποσοστό ανέργων διπλάσιο από εκείνο των λευκών. Η μαύρη νεολαία, μάλιστα, έχει ένα ποσοστό που φθάνει το 40%. Σε μια καταναλωτική κοινωνία, όπως αυτή των ΗΠΑ, η φτώχεια και η εξαθλίωση βοηθούν το φαινόμενο της εγκληματικότητας, που τροφοδοτείται επιπλέον απ' την εξάπλωση των ναρκωτικών.

Εδώ θα πρέπει να θυμίσουμε ότι η προώθηση των ναρκωτικών στις μαύρες κοινότητες, όπως παλαιότερα του αλκοόλ στους ινδιάνους, άρχισε την δεκαετία του '50, με πρωτοβουλία του οργανωμένου εγκλήματος και με τις ευλογίες των μυστικών υπηρεσιών, προκειμένου να κατασταλεί η αγωνιστικότητα της μαύρης νεολαίας. Το «πρόβλημα των ναρκωτικών» για τις ΗΠΑ άρχισε να υφίσταται μόνο στα τέλη της δεκαετίας του '60,

όταν ξεπέρασε τα όρια της αφροαμερικανικής κοινότητας έχοντας δραματικές συνέπειες και στη νεολαία των λευκών μικροαστικών στρωμάτων.

Σύμφωνα με τις στατιστικές, οι νεαροί Αμερικανοί που ζουν στις υποβαθμισμένες συνοικίες των μεγαλουπόλεων (κυρίως μαύροι έφηβοι) διατρέχουν 15 φορές μεγαλύτερο κίνδυνο να σκοτωθούν από σφαίρα απ' ότι οι νέοι της Β. Ιρλανδίας. Τα πυροβόλα όπλα προκαλούν κάθε χρόνο τόσους θανάτους νεαρών μαύρων όσους δεν προκάλεσε το λιντσάρισμα από την αρχή της ιστορίας της Αμερικής.

Για ένα νεαρό αγόρι 16 έως 25 χρονών υπάρχει μια πιθανότητα στις πέντε να δολοφονηθεί πριν συμπληρώσει τα 25 του χρόνια και δύο στις πέντε να φυλακισθεί. Ο συνολικός αριθμός των φυλακισμένων στις ΗΠΑ σήμερα ξεπερνά το 1.000.000 και αυξάνεται ταχύτατα. Σε αυτό βοηθά και η ιδιωτικοποίηση των φυλακών. Πάνω απ' το 80% των φυλακισμένων είναι έγχρωμοι ενώ το 90% των δεσμοφυλάκων είναι λευκοί. Ας σημειώσουμε τέλος ότι, η πλειοψηφία του τεράστιου αριθμού των φυλακισμένων στις ΗΠΑ, δεν κρατείται καν για εγκλήματα βίας, αλλά κυρίως για αδικήματα όπως κλοπές, διαρρήξεις κλπ. Ενέργειες που στρέφονται ενάντια στην ιδιοκτησία.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΗ

Για άλλη μια φορά το κράτος απέδειξε ότι αντιμετωπίζει με τον πιο σκληρό τρόπο όποιον τολμήσει να εναντιωθεί και να μην υπακούει στις βρώμικες και εγκληματικές επιταγές του. Σε μία περίοδο όπου ο πόλεμος στο Ιράκ συνεχίζεται ακόμα, με καθημερινούς βομβαρδισμούς και δολοφονίες αμάχων, το ελληνικό κράτος δε δίστασε να φυλακίσει

και να καταδικάσει κάποιον που αρνήθηκε να συμμετάσχει σε αυτό το έγκλημα.

Ο λόγος γίνεται για τον Γιώργο Μοναστηριώτη, πρώην Εθελοντή Πενταετούς Υποχρέωσης στο Ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό, ο οποίος πριν 1,5 περίπου χρόνο αρνήθηκε να συμμετάσχει στο πόλεμο του Ιράκ, μη ακολουθώντας το πλοίο «Ναβαρίνο» στον Περσικό και υποβάλλοντας την παραίτησή του από τις ένοπλες δυνάμεις.

«Αρνούμαι συνειδητά και υπεύθυνα να συμμετάσχω ή να συνεισφέρω καθ' οποιονδήποτε τρόπο στην ανελέητη σφαγή που συνεργείται κατά του ιρακινού λαού, σ' έναν πόλεμο που δεν λείει να τελειώσει αφού μετά και την επίσημη λήξη του μετράμε νεκρούς και μάλιστα παιδιά. Ακόμα κι αν αυτός ο πόλεμος τελειώνει θα' ρθούν κι άλλοι, πολύ χειρότεροι, αφού ο πόλεμος είναι αναγκαίος για τη διεύρυνση της κυριαρχίας των εξουσιαστών. Δηλώνω την άμεση παραίτησή μου από το Π.Ν., από έναν μηχανισμό που προάγει αντι-ανθρώπινες πρακτικές μέσα από διαταγές και ιεραρχίες, από έναν

μηχανισμό που λειτουργεί ως μέσο εκβιασμού και καταστολής στις λαϊκές κινητοποιήσεις και εξεγέρσεις. Η πράξη αυτή είναι επίσης μια ελάχιστη συμπαράσταση αλληλεγγύης στον ιρακινό λαό καθώς και στα φιλειρηνικά αισθήματα του ελληνικού λαού», ήταν τα λόγια του Γιώργου, με τα οποία δικαιολογούσε την απόφασή του να μην πάρει μέρος στη σφαγή του ιρακινού λαού.

16 μήνες μετά, και συγκεκριμένα στις 13/9/2004, συλλαμβάνεται στο Ναυτοδικείο Πειραιά, καταδικάζεται σε 3 χρόνια και 4 μήνες και οδηγείται στις φυλακές Κορίνθου όπου και κρατείται μέχρι και σήμερα.

Τη στιγμή που σε ΗΠΑ και Ισραήλ παρόμοιες ποινές (δηλ. αντιρρησίες συνείδησης που αρνούνται να συμμετάσχουν στους βρόμικους πολέμους των χωρών τους) κυμαίνονται από 6-12 μήνες και τις περισσότερες φορές αθωώνονται ύστερα από πιέσεις...τη στιγμή που στρατιώτες δολοφονούν και τραυματίζουν πρόσφυγες και μετανάστες στα σύνορα και πάντα αθωώνονται από τα «δίκαια» στρατοδικεία ή τους καταδικάζουν με μικρές ποινές...τη στιγμή που Νατοϊκές φρεγάτες αποκλείουν χώρες σε διάφορους πολέμους...τη στιγμή που πολεμικά αεροπλάνα βομβαρδίζουν λαούς...τη στιγμή που οι στρατοί σε όλη τη γη διαπράττουν ανθρώπινα εγκλήματα, ένας αντιρρησίας συνείδησης που δεν δέχτηκε να πάρει μέρος και να συνεισφέρει με οποιονδήποτε τρόπο σε όλα αυτά, βρίσκεται στη φυλακή.

Η αλληλεγγύη στον Γιώργο Μοναστηριώτη είναι μονόδρομος και καθήκον όλων εμάς που κατεβήκαμε μαζί στους δρόμους ενάντια στον πόλεμό τους

Άμεση απελευθέρωσή του.

Κανένας όμηρος στα χέρια του κράτους!

ΠΑΙΡΝΕΙΣ ΜΕΡΟΣ

Είναι από τα έργα, μέτρα ή όπως θέλετε πείτε το, που θα μείνουν. Η όποια «χρησιμότητά» τους πλέον μετατρέπεται σε διασκέδαση, αφού τώρα σταματάς να κολλάς στην τηλεόραση και παύεις να είσαι μέρος του παιχνιδιού απλά με το να ψηφίζεις. Πλέον συμμετέχεις σ' όλες τις διαδικασίες και γίνεσαι ο πρωταγωνιστής αφού σ' αυτό το παιχνίδι «η παράσταση κλέβει τη δικιά σου ζωή».

Για να είμαι περισσότερο κατανοητός αναφέρομαι στο νέο ριάλιτι που συμμετέχουμε όλοι μας, το οποίο «παίρνει οστά» κάθε μέρα που περνάει. Είναι το «ριάλιτι της παραβίασης». Παντού υπάρχει ο «μεγάλος αδερφός» που σε παρακολουθεί στον αγώνα σου για την «επιβίωση» που δίνεις καθημερινά ενάντια στα αφεντικά, στο «μπαρ» που πας για να ξεδώσεις, στην όποια «φάρμα» μπορεί να εργάζεσαι και στην «ιστορία σου για τη δόξα» που κυνηγάς. Έχει επιστρατεύσει ακόμα και το μεγάλο μπαλόνι, σε έχει πάντα σε πρώτο πλάνο από ψηλά. Όπου δε φτάνει αυτό μπορεί να φτάσει ο πρωτότοκος γιος του, αν και πιο μικρός σε μέγεθος, το επονομαζόμενο και μπαλονάκι(όχι αυτό για την καρδιά).

Βέβαια, οι όποιες ατέλειες υπάρχουν θα διορθωθούν στο μέλλον. Π.χ. οι «παραγωγοί» (κράτος, αφεντικά, μπάτσοι κλπ.). Εκτός από εικόνα θα έχουν και ήχο; Εάν όχι κάτι μου δίνει την εντύπωση ότι θα τον αποκτήσουν. Αλλά ας μην σταθούμε μόνο στα αρνητικά και να επικεντρωθούμε στα θετικά της όλης υπόθεσης: Οι κάμερες σε καταγράφουν για 24 ώρες την ημέρα και όχι 23 όπως στα ριάλιτι των τηλεοπτικών σταθμών. Δεν κινδυνεύεις ν' αποχωρήσεις αφού δεν υπάρχει κοινό να σε ψηφίσει(όλοι είμαστε πρωταγωνιστές). Δεν διαρκεί για καναδυό μήνες αλλά για μια ζωή. Δεν χρειάζεται να χρεωθείς για να καλέσεις αριθμούς υψηλής χρέωσης και να σε διαλέξει κάποια επιτροπή ώστε να συμμετάσχεις αφού ήδη παίρνεις μέρος...

Υ.Γ. Το έπαθλο ποιο είναι;

ΤΟ ΉΞΕΡΕΣ ΟΤΙ...

⊙ Σάμαρανκ ήταν υπουργός αθλητισμού στην κυβέρνηση του φασίστα Φράνκο

⊙ Ελλάδα έχει την μεγαλύτερη παιδική θνησιμότητα σε όλη την Ευρώπη από την μόλυνση του περιβάλλοντος.

⊙ αριθμός των εργαζόμενων παιδιών σε διεθνές επίπεδο φτάνει τα 250 εκατομμύρια.

⊙ Το 90% των καταδικασμένων στις ΗΠΑ είναι άποροι.

⊙ Κάθε χρόνο τουλάχιστον 1.000.000 παιδιά προσελκύονται ή εξαναγκάζονται να εμπλακούν στην πορνεία.

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΣΤΟ EMAIL
uhuru@freemail.gr

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ

Τι οφείλει ένας σκύλος σε ένα σκύλο και ένα άλογο σε ένα άλογο; Απολύτως τίποτα! Κανένα ζώο δεν εξαρτιέται από κάποιο όμοιό του, ο άνθρωπος όμως αφού δέχθηκε τη λάμψη της θεότητας που αποκαλούμε λογική, ποιους καρπούς αποκόμισε; Να είναι σκλάβος σχεδόν σε ολόκληρη τη γη.

Εάν αυτή η γη ήταν αυτό που φαίνεται πως έπρεπε να είναι, εάν δηλαδή ο άνθρωπος

έβρισκε παντού και εύκολα την τροφή του και ένα κλίμα που θα ταίριαζε στην φύση του, είναι προφανές ότι τότε θα ήταν αδύνατο ο άνθρωπος να υποδουλώσει κάποιον άλλο άνθρωπο. Ας ήταν ο πλανήτης γεμάτος κοσμοσωτήριους καρπούς και ο αέρας προϋπόθεση ζωής και ας μην έδινε αρρώστιες και θάνατο. Τότε οι Τζέικς Χαν και οι Ταμερλάνοι δεν θα είχαν υπηρετές παρά μόνο τα παιδιά τους που θα ήταν αρκετά έντιμοι άνθρωποι ώστε να τους βοηθούν και στα γηρατειά τους.

Μέσα σ' αυτήν την τόσο φυσική κατάσταση που την απολαμβάνουν όλα τα τετράποδα, τα πτηνά και τα ερπετά, ο άνθρωπος θα ήταν, συνεπώς, και αυτός ευτυχισμένος και η κυριαρχία θα ήταν μια χίμαιρα, ένας παραλογισμός που ούτε θα την έβαζε στο νου του. Γιατί να αναζητάτε υπηρετές όταν δεν χρειάζεστε καμία υπηρεσία;

Μια πολυπληθής οικογένεια καλλιέργησε ένα καλό κομμάτι γης, δυο μικρότερες γειτονικές οικογένειες καλλιεργούν άγονους και αδάμαστους αγρούς. Οι δυο φτωχές οικογένειες πρέπει είτε να υπηρετήσουν την πλούσια οικογένεια είτε να την αφανίσουν, αυτό είναι ευνόητο. Μια από τις δυο φτωχές οικογένειες προσφέρει στην πλούσια τα μπράτσα της ώστε να εξασφαλίσει το ψωμί της, η άλλη θα της επιτεθεί και θα ηττηθεί. Από της οικογένεια που προσφέρει τις υπηρεσίες της γεννήθηκαν οι υπηρετές και οι χειρώνακτες και από την ηττημένη οι σκλάβοι.

Κάθε άνθρωπος καθώς γεννιέται αποκτάει από την κοινωνία μια πολύ βίαιη τάση για κυριαρχία, για πλούτη και ηδονές, αλλά και με πολύ διάθεση για τεμπελιά. Συνεπώς, κάθε άνθρωπος θα ήθελε να έχει την απόλυτη εξουσία στα χέρια του, να έχει όλες τις γυναίκες ή τα κορίτσια των άλλων, να νιώθει κύριός τους και να τις υποτάσει σε όλα τα καπρίτσια του. Βλέπετε, λοιπόν, πως με αυτές τις προδιαθέσεις είναι τόσο αδύνατο ένας τέτοιος άνθρωπος με τέτοια εξουσία να θεωρεί τους υπηρετές του ίσους με αυτόν.